

ק"י הים נראה דבר מיוחד בפירושה דהאי סוגיא וקריים קושיא בגרע"א בהגהותיו ובחשובותיו חלק בכתבים סימן קל"ו על הכרייתא דפרק המית דף ל"ג ח"ר שור חס שכזיק עד שלא עמד בדיו מכרו מכור הקליטו מוקדם שחטו ונתנו במחנה מה שעשה עשה ומפרט בגמרא להכרייתא דמכרו מכר לרדיא הקדישו מוקדם משום דר' אבהו שלא יאמרו הקדש יולא בלא פדיון וסמך ע"ז הגרע"א למס אינו מכור לגמרי אמרי דאם ימכור לגמרי לא יסיח משעה סחוק עד גמר הדין כמד בעלים ופטרס רפנא באופן זה מפשטמים ומפורט בהר"א"ש בשם רפנו עזרי צדק קמא דף ק"ג סימן ע"ז ללא פליגי ר' יהודה ורבנן אלא בשור שהמית אדם אבל בשור שהמית שור לא פליגי וא"כ אם מכרו לגמרי פטור מחלומין , אך רגיל אנכי לומר מאז ליישב הקושיא דהסוגיא דהמית שפרשו מכור לרדיא וכו' חירווא על קשייתא הפלולא מריפתא דהפעם שאינו מכור אלא לרדיא וכו' מחקת חכמים שלא יופסד הניזק וגם עול הוא מהלוקח שקנה דבר שמשועבד לניזק ולכן הפקיעו חז"ל קנינו ואף דפליגא חזקא קמא: מ"מ פסקין כר"ע דשופי יניחו וסיקף זוכה הניזק בטוף השור וראו חז"ל שלא יפקע ממנו וא"כ לא קשה קושיית הפלולא מריפתא ולא קושיא הגרע"א :

קע"ד אמרי דאשכח לפרש הסוגיא דהחובל שהקשה שה"ס וכי קדמוהו ודנכו דיני נפשות מאי הוא ליהדר ולדייני דיני ממונות פירושו שיתקט חז"ל בכדי שלא יפקע ממנו דהניזק לחקו שידונו דיני ממונות ומשי דאחיא כר"ס ולרבא דאמר דכר"ע נמי אחיא וסבא במאי עסקין כגון שבת פירושה דלא ראו לחקו שידונו דיני ממונות כפי סא דכו חקתא לתקנתא אחר לדון דיני ממונות אחרי שנעשה הפקר ופוד שלא בפניו וחרי תקנות לא אפשר למעבד כן הוה נלע"ד :

המחבר

סימן עו

ב"ק (דף ל"ד) קדמו בפלי חובות והניסו בין חב עד שלא הויק ובין הויק עד שלא חב לא עשו ולא כלום לפי שאין משלם אלא מגופו ופרין ע"ז הגמרא בשלמא הויק עד שלא חב חזקין קדמו , אבל חב עד שלא הויק בע"מ קדמו וא"כ למס לא הויסי גבייתו אחרי שהוא מוקדם ואפילו הויק עד שלא חב נמי קשיא כרי בע"מ קדם לחשיס ומשייס הגמרא ש"מ ב"ח מאורח שקדם ונכס מה שנכס לא גבה ופירש"י בחתיכה דפלוספא היא בשלמא ומתוך הגמרא לא לשולט אימא לך מה שנכס גבה ושאי הכס דאלו אילו גבך כוס לא מינד כוס גבי לים דהאי טורח דאזקן מיניח משלמנא ופירש"י אלו גבך כוס דכבר גביה לים קודם שחזיק ללו מינד משלמנא בחמיס :

ותמוה מאד הסוגיא לפירש"י שפירש בהירוא דהש"ס אלו גבך כוס ללו מינד כוס גבי לים אילו כבר גביה לו קודם שהויק , דזכו ללו חירווא כלל דברי כר נכס אוחו במקדס כרי חייב הוא בשעינתו ולכן הוה ג"א הניזק דברי כב"ע נעשה בעלים ודמשי לקמן כפ' ד' כס ובטן שפסחו ניזק לגבות הימנו ונעשה עליו כשומר ש"י לחקין וע"ס בחוס' , אבל כשהא דהשור הוא ברשות כ"ר השור ובע"ס אין לו חוס פשיעט למס יפסיד כיון דכתיבטל כב"ע"ה והניזק נקראים בעלי חובות לר' ישמעאל וסאי בע"ס קדם אי"ע לחפוס למס יפסיד , וכבר עמדו ע"ז רבוחינא בעלי החוס' ומחלים דשיעבוד הניזק אליס יותר משיעטוד כב"ע"ה

הפעולות דכי יכרס איש בור איירין לענין הכריה מי שברס את כבוד וע"ז אמרס החורס כי יכרס איש בור אחד ולא שנים אמריין כיכא דכרוסו בפעולס אחת דהיינו שעקרו פיליא בכה אחת וכמו כן לענין מיסה בלדס כרי נעשיית כבוד פ"י פעולה אחת וחייבים שריסם וכמו כן איש כי יכס קאי על כפולת ונחמטפס פעולס שריס בברי כחות אבל בשחופי חוץ כחוב דס יתכס לאיש סכוא כולך קרוא לענין האיש ולא שריס ולכן איך שגשו שנים פטורים כן כ"ל שעני בדעת , ואנכי כולפנ"ד כחכמי :

ב"ק ע"א אי מה קודם אסור בהנאה אף משעה שבה אסור בהנאה פ"ל לכס שלכס יבא , מוכח מבאן דאיסורי הנאה הוי הפקר גמור דלאח"כ לא מפיקין מלכס דמותר בהנאה דאף אם אסור בהנאה ג"כ מקרי לכס ועיין גדרים פ"ס בר"ג דכוכיה דאיסורי הנאה נעשים הפקר ^{לפי החיוב} וכבר דברו בזה מחברים רבים ולא סבילו ראיס זו :

סימן עה

ב"ק פרק החובל דף ז' ע"ב וכי קדמוהו ודנכו דיני נפשות מאי הוי להדר ולדייני דיני ממונות ובקשו בזה בגמרא רע"א ובקל"ס וכן ראיחי בש"ע רב בהשוכה שס ספקס כיון דדנכו דיני נפשות כרי נעשה כבוד הפקר וידוע דנכס ואח"כ הפקיר פטור מלגלס כדאיחא לעיל י"ג ע"ב ובפרק שור שנגח דו"ה דף מ"ד ע"ב וע"י ברשא פ"ק שס וכן הוא ברמב"ם סלכות נזקי ממון וכדילו ראיס דנעשה הפקר מהסוגיא דכריחות ח"ר כרוסדאי אמר ר' יוחנן שור הנפקל שהותמו עדיו כל המחיק זכס כו ועיין שס בקל"ס :

ובני סנטון כמר נחוס אביגדור עד בילדותו אמר חירון כוון ע"ז דכס מבואר בחוספת פרק מרובס ס"ט ע"א ד"ס כל שלקטו ענייס יבא הפקר דוס שהגול מייאש ממנו וזכס אחר כוס הגול אינו יכול לתבוע מהס שזכס אך הגולן יוכל לתבוע משום שלרין בדבר לפטרו מוס ולכן אסור להאחר להחיק בוס ואס זכס כס אחר חייב לכה"ס דמיס לגלן וע"ס בחוספת שהביאו ראיס לוס ואנכי כהאחי עוד ראיס מהסוגיא לקמן ע"א פ"ב דהקשה הגמרא שור הנפקל איסורי ניסו לאו דמריס קא ענח ואמאי משלס דו"ה ותיך רבא דכסא כמ"ע כגון שמסרו לשומר וכוזק בבית שומר והועד בבית שומר ור"מ סבר לב כר' יעקב דאמר אף משנמנר דינו כחזירו שומר לבעליו מותר וסבר לס כר"ס דאמר דבר הגורס לממון כממון דמי דתקן ר"ס אומר קדשים שחייב באחריותו חייב אלמא דבר הגורס לממון כממון דמי , כרי מפורש דוס שכוא הפקר לכל הגולס מ"מ כיון דהשומר יוכל לפטור ח"ע כוס חייב סנגב כפל ודו"ס משוס סנגב מהשומר וכש"כ זס שהגול מייאש ממנו ודאי לא יוכל אחר להחיק בוס מחמת שהגולן לרין בדבר לפטור ח"ע , ומס ראיס ברורס להחוספת ובוס אפשר ליישב קושיית הגרע"א שפקס דהשור נעשה הפקר ואיך יוכל לדונו דיני ממונות אפשר לומר דככרייתא מיירי בשומר דהשומר אינו מפקירו לעולם משום שלרין להשור לפטור ח"ע מכבעלים ולא נעלס הפקר וסוס אדם לא יוכל לזכות בו , ולפ"ז מאי דמשיי הש"ס אפילו הימא ר"ע ככמ"ע כגון שבת פירושו דהשומר ברס מבוס דהשומר נעשס בעליו ולא אפשר לדונו בלא שיעמוד השומר בפני כ"ד :

משיכה כמפורש ברמב"ם פ"א מהל' שאלם ופקדון כל' ס'
 כסבורים של אביהם הוא ועבדו ואכלוהו הם ית לבס אמריהו
 נכסים משלמין את דמי מנכסי אביהם וסעסם דנפשיהו
 נכסי דשומר משעת משיכה ואע"פ דמ"מ ופכ"מ ופ"ד
 בחו"מ סימן שצ"א חמסו על דין זה מ"מ כדי סל"א שמע"ה
 דרמב"ם סבר כן, ולפ"ז לעולם נמסרו לשומר מיבד קדים
 לחוב הניזק ומ"מ גובה הניזק ולא הפעלים, ומאי עמ"ה ודאי
 משום דלמך לים הניזק אלו נכך כוס ללו מיקך משחלמנא,
 וכן בסוגיין אומר הניזק לבכ"ה שפסו לא עדיפא מאלו
 גבאחו כבר ומסרה לשומר ואין לשומר לשלם וכן עמ"ה
 שסיק דבכ"ה וסכ"ג מחויב לשלם לכוין מהשור אף
 דחייב הוא לבכ"ה מ"מ גובה הניזק וזה ברור ופשוט,
 ויש לי בזה עוד אריכות דברים אף עוד חזון למעד
 ז"ל. ¹²³⁴⁵⁶⁷נר"ל ח' דרכיו :

סימן ע"ז

במור חו"מ סימן ח"ו כהב שור של פקה שנגח שור של
 חס"ו חייב ושל חרש שופס וקמן שנגח של פקה
 וכן של מי שכלבו בעליו למדינת סיס שנגח פטורין כוחקו
 נגחנים ב"ד מעמידין לו אפטרופא לשמרו ולא לגבות ממנו
 אם יגח נחמותו אלא אם הוטרדו וחס"כ גמור נפרעין מן
 עליית סיוחמים, וחסו שיפת רש"י וחוס' דרשעמדה אפטרופוס
 אינו אלא לגבות חלומי מועד ולא חלומי חסו וע"ס כפ'
 ד' וס' (דף ל"ט) ברש"י מחיחין ותיין ציה יתקף סס :

אבל ברמב"ם פ' ו' מהל' חקי ממון כל' ג' ד' כחוב אכל
 ב"ד מעמידין להם אפטרופוס ומעידין בהן בפני
 האפטרופוסין חזקו אחר שבעידו בפני אפטרופוסין אם
 עדיין הוא חס משלם חלי חוק מגופו ואם הועד בו שלם
 ימים ואחר כך חזק משלם חק שלם מן היסב שבכסו
 אפטרופוסין ולכשיגדילו סיוחמים יעשו דין עם האפטרופוסין
 וישלמו להן, הנה מפורש יולא מהרמב"ם דמוטיל העמדה
 אפטרופוסין לגבות גם החלי חק מגופו וסר"כ"ד כהשגות
 שם פליג על ברמב"ם ודעתו כהשור והחוס' וסר"כ"ג וללא
 בעיני העני נדעה כמוני שלא הביא השור כלל דעה ברמב"ם
 דמהני השמדה אפטרופוס לגבות החלי חק מגופו :

וגם תמוס מאד דינו של ברמב"ם דברי מפורש בסוגיין
 שם (דף ל"ט) הו גופא קשיא אמר שור של חס"ו
 שנגח שור של פקה ששור חלמא חין מעמידין אפטרופוס
 להם לגבות מגופו חמ"ה סיפא שור של חס"ו שנגח ב"ד
 מעמידין להם אפטרופוס ומעידין להן בפני אפטרופוס חלמא
 מעצדיים להם אפטרופוס להם לגבות מגופו, אפר רבא
 כדי קמני ואם הוהוקו נגחנים מעמידים להם אפטרופוס
 ומעידים להן בפני אפטרופוס ומשויקן להו מועד דכי סדר
 ונגח לשלם מטלייב, א"כ הרי מפורש דלא תקנו להעמיד
 אפטרופוס רק לעשותו מועד ולא שינגס ע"י האפטרופוס
 חלי חק מגופו, וביזתר תמוה דינו של ברמב"ם אחרי דכח
 ספק כר' יוסי ב"ר חיינא דמשלם מעלייה אפטרופוס הרי
 דאפילו כמועד לא גביק מנכסי יתומים ואין אפשר בתם
 לגבות מגוף השור כה דאמרינן חין ב"ד חזקין לגבות אלא
 מנכסים שיש בהם אחריות והקושיות הללו הם כחומס בורה
 לא אפשר לגבות בהם יתין ושמאל ולא ראיחי מי שהעיר
 בזה כלל :

אבל ראיחי בהמ"מ ובספר מגדל פון פירשו דעה ברמב"ם
 דפסק כהנמים דברייהו ומפרש דמהנין יחידאם,
 וכן משמע מדברי סר"כ"ד כהשגות שפירש כן לדברי ברמב"ם
 אכל

ככ"ה, ולאיש כמוני דנריסס אינס מוכסם כלל לכד
 שדנריסס חיו מפרס ככ"ה עוד חין לה שפירשו דשיעבוד
 הניזק חלים פני שום כנגס כלל אחרי דקושיית ס"ס"ס הוא
 אליבא דר' ישמעאל דבע"ה יניכו וא"כ התורה לא נתנה
 להניזק יופר כח מן לבכ"ה ואפר סרוני משמיה בפירות
 ס"ס"ס ע"ד ספשו, דהנה דעה ברמב"ם בפרק ד' מכלכות
 חקי ממון כל' ד' כהא דאמרינן ד' שומרים נכנסו תחת
 הפעלים ואם חזקו חייבים השומרים דזכו אם פשו
 השומרים בשמירת השור אבל אם שמרו שמירה מעולה
 וחיזקו השומרים פטורין וכפעלים חייבים, וסנה כל כבאים
 אחריו חולקים עליו למס חייבים הפעלים אחרי כי מסרו
 לשומר ושמר שמירה מעולה מאי להם לשומר יופר וככ"ה
 מפרש דברמב"ם בעלמו חזר פודין זה בהשגותו לחכמי לויל
 וכניס פ"ז, וסגאון רבינו בעל פני יוסע בפרק סטוס
 כסוגיא דשומר אבידה ומקודם שם מפרש לרועה נכנס
 כרועה תחתיו בארץ כרנס לקיים פסק הרמב"ם ויכל
 לחבוע מהכ"ה אף אם שמרו השומר בשמירה מעולה יו"ש
 דפיקר דינו דהתובע עם הפעלים ואף דאמרו ד' שומרים
 נכנסו תחת הפעלים היינו ששנריסס ביד התובע לחבוע
 מאיזה שירא, ולפ"ז אפשר לפרש סוגיין דלמך אלו נכך
 סוס בו' כוונתו דהניזק אומר לבכ"ה מע"כ חני קודם עמך
 אם ילוק לגבות משור זה מעטם דמשועבד השור לחוב שלך
 ושיעבודא דאורייתא וזהו אהה חבוב בעל השור, הלא לא
 עדיף שיעבודך מאלו כבר גביח את השור כחובך ומסרה
 אוחו לשומר וסויק הלא ככרירס בדי לגבות מתך שח"ה
 בעל השור וכן עמ"ה חשינין לך לבכ"ה גמור ומחויב אהה
 לשלם לי מאי אמרתי אלו גביח את השור הינה משמרו
 בשמירה מעולה ולא סיס מדיק, אבל באמת חוב שלך לא
 מעטם שמירה אלא חמס שח"ה בע"ה שלו וסיה לך לשמרו
 אף כשהיה אלא בעל השור, וזהו נכלל בלשון ש"ס שאמרו
 אלו נכך כה לא מיקך כוס גבי לים, וטוד קאמינא אף
 להחולקים על ברמב"ם בזה סייח דכשומרים שמרו שמירה
 מעולה דאינס יכול לחבוע מבכ"ה מ"מ בנידון סוגיין הכל
 מודים דמלי לחבוע מהכ"ה שפסו מפסס דככ"ה סוי בעל
 סממון, דהנה כהא חיק השור בפשיע. וסויחא דחיק
 כפשיע וחיך לשומר לשלם מפורש ככ"ה ח"מ ס' רל"א
 סעיף כ"ד דרומר שסמר ספקדון לאשחו וכני ציתו וסודיפס
 כהוא סקדון ולא שמרו כדרך השומרים וחיבים לשלם כחוב
 שם כהנה רמ"ה ואם חין להם לשלם ית אומרים. דכ"ה
 חייב לשלם ויש אומרים דפטור, וסנה בסוגיין אם הניזק
 אינה גובה מהשור הרי חי אפשר לו לגבות ממקום אחר
 דחשומי סס חינו אלא מגופו, וא"כ דומה כאלו חין
 להשומר לשלם ובחין לו לשלם לא מכעיה לדעת סיה שפסין
 דחייבין הפעלים לשלם ודאי דמחויב ככ"ה להחזיר השור
 להניזק דואמר לו אלו נכך כוס לא משחלמנא מיקך וחי
 שלא גביח עכ"ז לא עדיפת אהה מבכ"ה גמור שסמר שורו
 לשומר ופסע השומר דגובה הניזק מהשור אף אם חין להשומר
 לשלם לך בעד השור :

ואפילו לדעת המ"מ נדעת הרמב"ם פ"ד מה' שאלם
 דמסרו לכני ניסו פטור משלם אם חין להם
 לשלם מ"מ בנידון סוגיין ודאי דחייב ככ"ה להחזיר להניזק
 את השור אפילו חספו דהנה מפורש ברמב"ם פ"ד מהל' חקי
 ממון כל' י"ב כל שומר שנתחייב לשלם ואין לו וסיה כחזק
 סס כהוא משלם חלי חק מגופו הרי הניזק משחלם מן הפסמה
 שכזיקס ויחאר דמי מה שגבס הניזק על השומר לכעל הפסמה
 וסנה כמסר כהמחו לשומר נכסי שומר אישחטגדו משעת

והוא סוף דבריהם חמוסים מאד בזה שסיימו וכן המעורר
 נמי בזה המוח אין מעמידין אשפורוסים בין דתם
 רחמנא עליו למ"ד דה סמוח במקומה עומדת, וסדריהם
 מוטלחים מי כוח שאמר דה סמוח במקומה עומדת כוח ד'
 יסודא ולר' יסודא מעמידים אשפורוסים לחם לגבות מנוס
 לפי אוקימתא דאבי בצירושא דברייתא (שם דף מ' ע"ב) אל
 אבי ולא פליגי וספירא שור של חרש שופט וקטן שגב
 ר' יסודא מחייב ור' יעקב אומר חלי מק וסא אמריק ולאבי
 דאמר פליגי במאי פליגי אמר לך סב"ע במועד ולא נפדים
 כלל ר' יעקב סבר לה סר' יסודא בחזקא ופליגי עליו
 בחדא דר"י סבר מעמידים אשפורוסים לחם לגבות
 מנוס ור' יעקב סבר אין מעמידים אל' אדרבס מנורס
 דמחמריק בחס ולא מסדריק לזוטם סיהומים משום דסס
 רמנא על כחם ועוד סרי מחמיר ר' יסודא לעמן שמירס
 מעולס דה סמוח בעיני שמירס מעולס כמאורס בחוקימתא
 דכח' סס ובסוגיין במחלקות דר"מ ור"י לעמן שמירס
 בסוף פרקי :

ואשר סופים עלי רוח ממדום נקמם סדבר דאין מעמידין
 אשפורוסים לחם לגבות מנוסו כחאס פשוט דכנס
 לא חפסר לגבות מסבור של קטן כוח מפסמח דאין מקבלין
 עדום שלא בפני בע"ד וקטן כשלא בפניו דמי, וכן נראה
 מלבוש סרמב"ס פרק ו' מסל' חקי ממון פ"ג דנבל' ב' כנס
 אין סעדה אלא בפני סבעלים ופני בית דין שנאמר והועד
 בבטליו ואין סעדה אלא בב"ד וכסל' ג' נחב שור של חרש
 שופט וקטן ומי ססור במדינת סיס שגבו ספורין ולמי
 ששעיין סס בפרק שפי' כוסד לפרס דין מעוד וכוס כוח
 עתחיל ומסיק כל ספיק ומאי שנא סכנים בנחיה דין דבור
 ח"ס שופט ומי סכלכו בעליו למדינה סיס נראה דסרמב"ס
 במבוש סכנים כאלן דין זה ללמד לנו עזס סדבר לחס שור
 של חרש שופט ספורין כוח מפסס שאין לנו למי לסמרוח
 ועס מי לדון דקטן כשלא בפניו דמי וסמורס סקידס בחקי
 שור דזכו דוקא כמי בעליו ועיין סר"ע סר"ס סימן ח"ס
 בסגסר רמ"א ואין מקבלין סעדות אלא בפני בע"ד אפילו
 סיס כוח ועדיו חולים, ולדבריו נסמר דכרי סנרע"ל
 כסבוס סכקיס סימן ק"ס דשאו דמס סכבר כחק סבור
 דקי לסרי דיני ממנוח ופליגי על סרמ"א בסגסר סר"ע סס
 ודבריו מוכח מססוגי' ומסרמב"ס שסעסקו דליו כן
 וסטיקר בסרמ"א וע"ס בביאורי סנר"ל סר"ך ומכיר רחיות
 מססוגיות סס דסטיקר בסרמ"א ואל' דסמורס פסדחו לסס
 לנו לספס עלוח איך נחייבו אין סוס סנר"ל רק פפני סקון
 סעולם וזכו יחא כססוחס לכיות נקח אמריק מעמידים
 אשפורוסים מפני סקון סעולם אחרי ססוחוק לגבו ואס ייחז
 אוחו כך יחריב סעולם כסויקוס על אכל כל עוד שלא פוחק
 לגבו נמס יסחלדו חו"ל לחייבו אס סיוס עסס סיק סחמ
 לא יעסס וח"ל לא יעשו דבר אס לא יחלזו כוס סיקון
 לסעולם ולכרי יחא שפיר פסק סרמב"ס שאס כחק אמר
 ססועדו בפני אשפורוסין אס עדיין כוח סס מסלס ח"י
 מק מנוסו, דסס אחרי סמדות סכ"ד עשו לו אשפורוסים
 ועוד סיס סס ונמלס סיס למי לסחרות ודלי פשוט סמחויב
 לסלס גס כחמורו, ומכ נמי מוכח דלא כסגלון רע"א
 לסל כסבוס סר"ל דכח אינו מעיל רק על לסכא ולא
 על עכר :

וכן חפסר לסעמים גס דכרי סחוס' ססעסקו למיל
 וזכו פירוס דכריס כיון דחס רחמנא על ססס שלא
 יסלס מק שלס, דכוס אמריק סס כסלוגחחס אס סלגל
 חקא קסכא לו מעוה יע"ס בדף ע"ז סק סריק וסמיק
 כססלומין

אכל קשיא לי מוכח כח' ק"ל ססס כמחיקון ומחוקק
 ככרייתא אין סל' ככרייתא ור"י כמחיקון סל ססס דאין
 מעמידין אשפורוסים לחם לגבות מנוסו כלל, אכל מלאוסי
 כרסב"א כחידושו ככ"ק (דף ק"ב) דעסקס דלחו כו"ע סכרי
 לכלל ו דאין כ' ככרייתא וסרנס אמוראי לא סכרי לכלל
 ו יע"ס ור"י כרמב"ס נמי מסך דלא סכרי לכלל ו,
 ואך י"ע מכ ססעור לא ככרי דעמו ויס לי לתרן וחס
 בדרך כסלפול אכל אין רלוי לסלל כוס סמסשמי
 סרמוק מסחמח :

ובזה סלפול רש"י וסוס' כמעס סדבר שאין מעמידין
 אשפורוסים לחם לגבות מנוסו כחריכו כוס רש"י
 וסוס' וככר כעו"ס דכריס, ומחלס נכזון דכרי כחוס'
 סס כ"ק (דף י"ע ע"א) ד"ס אין רלו למר ארנסס סעמס
 כוס וסכרו לסרלס ונעתיקס נקלרס, אהח מסוס אין כ"ד
 נוקקין אלא לככיס סיס לסס אחריו וסכרו דזכו לא סייך
 רק אס כחק ססור כחיי אכיו, ב' רלו למר מסוס סלגל
 נוקא קסכא ויחמי ללו כני קסכא וסכרו סדבר מסוס דלא
 אכיר ספיר לר' יסודא שאמר דה סמוח במקומה עומדת לחס
 אין גובין חלק כחס מיתומים, וכן כשיג רש"י מחמס סנר"ל
 ו על פסס דיסמי ללו כני קסכא ריככו, [וכנס לכרמב"ס
 דמסרס דאס כחק אמר ססעידו כפני סאשפורוסיס גוביס
 אף מנוסו, סעיסל דגוביס אף אס נאמר דה סמוח במקומה
 עומדת], אך כחוס' ורש"י סמכו על ססוגי' דסס דמוכח
 סכל ססוגי' דסס דלמ"ד אין מעמידים אשפורוסים לחם
 לגבות מנוסו אפילו אייעד אין גוביס סח"י נוק למ"ד דה
 סמוח כמקומה עומדת, וכרמב"ס לפעמיס דסכר מעמידים
 אשפורוסים לחם לגבות מנוסו, ג' רלו למר דלכרי אין
 מעמידים אשפורוסים דלא כדיק ממוט מנוסו ואלו כסלמו
 קטן ססויק פסור ואיך יכיס סמיר ממנו של קטן מנוסו
 וסכרו סכריס מסוס דכנס בעליו סכלכו למדינת סיס נמי
 פסמח מסוס אין מעמידין אשפורוסים וסס כוח כעלמו
 סכיק חייב, ד' רלו למר מסוס שלא לספסיד ליתומים
 שורו ססור דבר מסוס וסכרו סכריס דכרי לר' יסמעל
 מלי לסוקי כוחא :

ובסוף אסיק חס לסוס ויס למר דספ"ס כוח כיון
 דחס רחמנא על ססס סלל יסלס חק שלס סלכך
 לגבי יחמי חשו עליכו וכן מי סכלכו בעלים למדינה סיס
 כיון שאין לסס בעלים גמורים אלא פ"י סקת כ"ד כסעמדת
 אשפורוסים אקילו רבן, וכן סמועד נמי בזה סמוח אין
 מעמידין אשפורוסים כיון דחס רחמנא עליו למ"ד דה סמוח
 כמקומה עומדת שאס אין סכור שוס ח"י נוק אין מסלס
 אלא מנוסו :

ודנה כסעקס רלשוגס דכרי סחוס' חמוסיס מלד
 דמסמטות דכריס סקדוסיס סוחיל דסמורס חסס
 על ססס שלא יסלס ר"ס כן רבן חכו לסוכה יתומים וכן
 פירס מבר"ס לוב"ן לדכרי סחוס' חכו סלל דכח סיח למ"ד
 סלגל חקא ממוח וכיס לריך מן סדין לסלס חק שלס,
 וסמורס גורס שלא לסלס סייך למר חס רחמנא אכל אק
 ק"ל סלגל חקל' קסכא וכיס מלד סדין פסור אלא סמורס
 קסכא ור"י כממירס כמורס על ססס ולא כקילס, ומלאחי
 סכריגיס כוס כסלפולח חריסמח ועוד פלס סכריס אין לסס
 שוס סכנס איך יוכלו כסכמיס לכפקיט מקון יסרלל כמקוס
 ססמורס מחייכס ואס כווגת סחוס' על אופן זה מכוס דחס
 רחמנא על ססס לק גס חו"ל חכו, סיס נסס למר איפכא
 סוחיל דסלגל חקא קסכא ומלד סדין סיס פסור כחס לכן
 כיתומים חכו חו"ל כל לחפס עלוח איך לגבות מיתומים :

הוא משמח יד. ככל שזה אינו גוף ואין הסקר חס
 פוטרם מן המעשר ע"כ, ונראה ברור דהסגר לרוב שטוח
 מעט יד הכל ממשמשין בה הוא דומה ליהושע דיהושע נעשה
 הספקר בע"כ של בעל דבר שאינו יודע היכן מונחה אבידתו
 ומוכרה הוא להחילת מזה וככה אם יש לו אחרון של ששים
 כשרה בשנה שביעית ג"כ מוכרה הוא להפקירו וא"כ שני
 הדברים הללו שיש והם נאמר דבד הכל ממשמשין נקרא
 הסקר ופסור מן המעשר כן ביהושע פגעשה ג"כ שלא ברצון
 שבגלים ג"כ סדין דפוי הסקר ופסור מן המעשר וממילא
 מוכה לרוב יאוש כיו הסקר גמור והאמס רב המנוגה פליג
 ע"ז אע"ג דעל דין יאוש לא נמלא מי שיחלטק על רבס וכר"ש
 מודו דיהושע אמרי רבין דיקמי מיכו לא ידעינן אי מדאורייתא
 אי מדרבנן ויהושע מפיקע נמי ממעשר כאשר נהרו הסוס' עס
 צ"ק (דף ע"ט) ר"ס כל פלקמו דדוקא במקום שלא יוכל
 אחר לימלא משום בר"ך לגזן לפסור א"ע בה זכו ממשיב
 במעשר אצל כינא דרשאי לימלא פסור ממעשר וכיון דביד
 הכל ממשמשין כיו הסקר פשיעא ביהושע כיו הסקר דיהושע
 עדין מהספקר כוס שיד הכל ממשמשין בו, וסרתיא דע"ז שיד
 הכל ממשמשין פליג רב המנוגה וסבר דאין זכ הסקר וביאוש
 גם רב המנוגה מדה :

במשלוחי כשהוא נלוא: דידים מקיי בהשלוחין ליהושע וממנו
 לא ליהושע אלא למח נבילס וירשו רש"י וסוס' עס ודיע
 דשיך ריח בהשלוחין שאילו אוחו קנס שייכסה לו מורס
 אינו טפל כול, וכו' כונס הסוס' כאן דחס רחמנא על חס
 עלא ושלם נזק שלם כיינו גם מה שכתורס חייבנו אינו
 מפלס בפלימוס דכרי הפתק הוא על הכיזק לכן חשו חז"ל
 שלא לכפיד אפטרופוס: עד שיוחזק לגמון ויסיס חיקון
 ספולס בדבר וכן כונסס כסוף דבריס וכן המועד נמי
 כנ"ל כונסס כוס האמרי שסועד א"כ לאו קנסא הוא
 כדסירשו רש"י וסוס' בהתלה דבריס ור"מ דל סמוס במקומה
 שומדס ומס שייסיס פחה נבילס יפסיד הכיזק אפילו מחלק
 ספס א"כ חס רחמנא על חס לכן חשו חז"ל כל לחייב
 לנ"ד לפסוס אפטרופוס עד שיוחזק לגמון, ואף עזבו דומק
 ס"מ מלינו לגדולים ופוזיס ממני מישיביס דבריסס לפעמיס
 גם על דל דוחק אינו הלכסי בעקבותיכם ודרטיכס: [מקור]
ומה שכתקיש למס כסור לא בגיף דברי סרמנ'ס שפסק
 דטוכן מי נזק מחס לאמר שסיק בפס: האפטרופוס
 אסר משוס דסקיק דמשלס מעלייך אפטרופוס ולכי גלי
 אז נוביס האפטרופוסיס מסיחומיס. וא"כ לא נמלא מי
 שרופס כוס לסיס אפטרופוס ולא שיה ודבר דלא שיה
 אין מדך כסור לכניא :

סימן ע"ח

ובטויא קהס למס לי' להמכילסא שפוזס ברש"י סלימוד
 לפסור שביעית ממעשר מן הססוק דויס י' תאלל
 חיה סדרס חיפוק ליס דשביעית הוא הסקר וספקר דפסור
 מן המעשר למדנו מן הססוק דזכא סלוי כי אין לו חלק ונחלס
 עמך ממס שיש לך ואין לו ילא כהסקר סידך וידו שיון וסיא
 קושייח סהוב' נדרים (דף מ"ו), ואפשר ליכ דהלימוד מן
 ויחרס תאלל חיה סדרס כשיין לרנכ דסנר אחרונ כה שיה
 שכנסס לשביעית פסור מן המעשר ובהתח לאו ספקר הוא
 דכסר חנסס אזלין ולא אפשר ללמוד מהססוק ונכ סלוי כי
 אין לו חלק ונחלס עמך דככא נמי מזד סדין אין לו חלק
 ונחלס כהאי דכרי גדלו בששים ואך פוטרין אוחו מן המעשר
 מחתס פסוק זס דויחרס תאלל חיה סדרס דכס יד הכל
 ממשמשין וסחיס ג"כ אוללס משרס כשביעית דאינו מסומר
 ואינו רכאי לשומר ולכסי פסור מן המעשר ולא קשיא מוס
 על רב המנוגה דכלאו כסי אמרין עס באנויין דתגאי פליגי
 בדרכ המנוגה ורב המנוגה סבר כר' יוסי כן אכנולמוס כסס
 סקויס, או אפשר דמוקמיין הפסוק דויחרס לרנכ על אחרונ
 שמועסו סיה כשיח ולקיטתו כשביעית מנוסס אס אינו
 ענין לשביעית דילפיין מן הססוק שנאמר ונכ סלוי כו' לכן
 מוקמיין לסח ומסורין סקויס כסוכ עסס, ואפשר דעסוס
 סכי סרירך רש"י כאן לסביא המכילסא סלמדו מכפסוק
 דזכלו אכיוני עמך ויחרס תאלל חיה סדרס משוס דכ"ו
 אינו אלא לרנכ וכדפירשו, ולכסי כזיא רש"י על מימרס
 דרנכ סלימוד מהמכילסא :

בביק דף ס"ו ע"א כסוס' ר"ס כיון דכאיכורא אחא לידים
 כככו סקוס' דמכלן ממשע שיהושע אינכ כהסקר
 גמור דה"כ אף כהר דאחיא לידו כאיכורא יוכל לקטס
 מהסקר, ומשמשו דבריס דמסספק כככי אס יאוש כיו
 כהסקר או לא, ולי סכוי וספול מעס ס' נראה לי לסוכיה
 מדכרי רנכ גופא דכר דיהושע כיו ספקר גמור, דכנס איסא
 במכסס רלס סוכס (ד' פ"ו ע"א) אמר רנכ אחרונ כה ששים
 שפנסס לשביעית פירש דחנטס כשיה ולקיטתו ס' כשביעית,
 פסורס מן המעשר וספוקר מן כביעור ונכ שביעית שוכנסס
 לשביעית פסורס מן המעשר וחיככ כביעור אמר ליס אכיי
 כשלמס סיפס למומרס, ופירש"י כשלמס סיפס דקס אמרס
 כה שביעית שוכנסס לשביעית פסורס מן המעשר אלמס
 נכנס כה קדושח שביעית ומחייב להפקירס וספקר פסור מן
 המעשר דממשע דאולס כהר חנטס לענין הסקר שביעית
 ולענין כיעור נמי כדקאמרס חייבין כביעור כל כך סיפס
 אפ"ג דכחרס לס לרישא דקאמרס כה שיה שוכנסס לשביעית
 פסורס מן המעשר דהסקר הוא. משוס שביעית אלמס כהר
 לקיטת אולס כה לענין שביעית דאי לאו דשביעית נכנס כה
 לא כוס פסורס דהסקר דשביעית פסור לס ממעשר כהניח
 כמכילסא ואללו אכיוני עמך ויחרס תאלל חיה סדרס מס חיס
 אוללס וספוקר מן המעשר אף ארס פסור כה לא כוס קשיא
 לי דלמינא ספוקר מספקר לך אי אזלין כהחרונ כהר חנטס
 לענין שביעית או כהר לקיטס כמו במעשר ואללס לחומרס
 דשביעית דאורייתא סיא וספקר דאורייתא לחומרס, אלא
 רישא פסורס מן כביעור אמאי דלמריין זיל כהר חנטס אי
 כסי תחייב במעשר, אמר ליס יד הכל ממשמשין כה ונכ
 אמרס תחייב במעשר, ופירש"י עס יד הכל ממשמשין כה נכ
 דלא מחייב להפקורי דלא נכנס כה שביעית מיכו כל כרות
 וסרדסוה ספקר מן כשביעית ואין אחרונ זכ נשאר כה לכדו ועל
 כרין הכל ממשמשין בו וספקר פסור מן המעשר, ורב המנוגה
 אמר כה ששים שוכנסס לשביעית לעולס ששים וחיוב במעשר
 ופירש"י דכיון דשביעית לא נכנס כה ולאו ספקר דמלכ

סימן ע"ח

1234567

רבה המוכה והכרכה לסוחיב וספרק כהלכה דמי נידו
 ידיד נפשו דרב בו' ר' נפתלי זספ הלוי נ"י שרוא
 כעת רב בקארני :

כ"ס יוס ס' פקודי סרמ"ג .

תמול כליכ כיעני חידושו סיקרס סרירך לסחור
 דכרי שיינחי כסס כדרכי להככ אס סכנוגרי,
 ואמסס לא מלחי כדכריו כדי סנסס אף על אחס ואין
 לרזי לנחוס פרקי עוד הפעס ימן כדכריס אינכ מנעיס
 לסלכ